

קיצור הדף היומי

יום רביעי, כ"א בכּשון תשפ"ב

ראש השנה • יח

• גזר דין דיחיד מחלוקת תנאי היא.

שנים שעלו למטה וחוליון שוה, וכן שנים שעלו לגרדום לידון ודינן שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל.

א. ר"מ: שזה התפלל תפילה שלמה ונענה, וזה לא.

ב. רבי אלעזר: כאן - קודם גזר דין, כאן - לאחר גזר דין.

ג. רבי יצחק: יפה צעקה לאדם, בין קודם בין לאחר גזר דין.

והך דחזי' מחד 'כבסי מרעה לכך', ומאי דך 'ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני', - כאן בגז"ד שיש עמו שבועה, כאן בגז"ד שאין עמו שבועה,

כרשב"א: גזר דין שיש עמו שבועה אינו נקרע

ד'ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה'.

רבא: בזבח ובמנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה.

אביי: אבל מתכפר בתורה ובגמילות חסדים.

רבה ואביי מבית עלי: רבה שעסק בתורה חי ארבעים שנה,

אביי שעסק בתורה ובגמ"ח - חי שישים שנה.

• משפחה בירושלים שבניה מתו בני י"ח שנה

א"ל ריב"ז שמא ממשפחת עלי אתם, ד'וכל מרבית ביתך ימותו אנשים'.

- לכו ועסקו בתורה וחיו. וכן עשו וחיו,

והיו קורין אותה משפחת רבן יוחנן על שמו.

רב: 'מה אלהינו נכל קראנו אליו' לגז"ד של צבור דאפי' שנחתם נקרע, והא ד'דרשו ה' בהמצאו' - התם ביחיד, - בעשי"ת.

• ויהי כעשרת הימים ויגף ה' את נבל,

כרב: כנגד עשר לגימות שנתן נבל לעבדי דוד.

ר"נ: אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליום הכפורים.

בר"ה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון.

א. כבני אמרנא. מעשר בהמה

ב. כמעלות בית מרון.

ג. שמואל: כחיילות של בית דוד.

ד. ר"י: וכולן נסקרין בסקירה אחת.

ה. רנב"י: 'היצר רואה יחד לבס המבין אל כל מעשיהם'.

על ששה חדשים השלוחין יוצאין:

על ניסן מפני הפסח, על אב מפני התענית,

על אלול מפני ר"ה, על תשרי מפני תקנת המועדות,

על כסליו מפני חנוכה, ועל אדר מפני הפורים.

וכשהיה ביהמ"ק קיים, יוצאין אף על אייר מפני פסח קטן.

ולא יוצאים על תמוז וטבת אע"פ שצום הרביעי, החמישי, השביעי

והעשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה'. ובאין שלום צום.

דה"ק בזמן שיש שלום לששון ולשמחה, יש שמד צום,

אין שמד ואין שלום, רצו מתענין, רצו אין מתענין.

משא"כ ת"ב, הואיל והוכפלו בו צרות.

שחרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה העיר.

• ר"ש: ד' דברים דרש ר"ע, ואיני דורש כמותו.

א. צום הרביעי זה ט' בתמוז שבו הובקעה העיר, ורביעי לחדשים

ב. צום החמישי - ט' באב, שבו נשרף בית אלהינו. חמישי לחדשים

ג. צום השביעי - זה ג' בתשרי, שבו נהרג גדליה בן אחיקם.

ששקולה מיתת צדיקים כשריפת בית אלהינו. ושביעי לחדשים

ד. צום העשירי - עשרה בטבת, שבו סמך מלך בבל על ירושלים,

ולהסדיר חדשים כתיקנן.

ואני אומר: צום העשירי זה חמשה בטבת, שבו באת שמועה

לגולה שהוכתה העיר, ועשו יום שמועה כיום שריפה.

ונראין דברי: שאני אומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון

והוא אומר: על ראשון אחרון, ועל אחרון ראשון.

אלא שהוא מונה לסדר חדשים, ואני מונה לסדר פורעניות.